Posudek konzultantky

na rigorózní práci Mgr. Hany Žižkové na téma:

Postavení notáře v právním řádu České republiky, se zaměřením na činnost, kterou vykonává v řízení o dědictví jako soudní komisař

Autorka předkládá k posouzení rigorózní práci o rozsahu 102 stran vlastního textu. Přílohou práce je resumé v německém jazyce a seznam použité literatury. Literární tituly jsou řazeny přehledně abecedně. Uvedené právní předpisy pak podle žádného hlediska uspořádány nejsou.

Autorkou zvolená systematika hodnocené práce je v zásadě možná, trpí však několika nedostatky. Jednak je takovým nedostatkem nepřesnost názvů některých kapitol či částí práce (např. v části III. neodpovídá název práce jejímu obsahu, který je širší, v názvu části IV. 3 – má být správně uvedeno soudní exekutor, dále pak v části V. 5. je nejasný pojem pravomoc soudu k notáři). Dále je z hledisek systematických otázkou, proč se autorka zařadila poznámky k odměně notáře jako soudního komisaře do kapitoly věnované předluženému dědictví.

Ve stručném úvodu autorka zdůrazňuje význam dědického řízení, obecně jej přibližuje a vysvětluje hlavní předmět svého zájmu.

Druhá část hodnocené práce se zabývá historickým vývojem notářství. Autorka přitom stručně připomíná milníky jednotlivých vývojových etap a podrobněji - což hodnotím kladně – se věnuje historii notářství v našich zemích. Kromě jedné výjimky (na str. 11) však zde není citován žádný pramen, z něhož autorka čerpá.

Třetí část hodnocené práce je nazvána Notář a jeho úřad. Autorka začíná své výklady vymezením pojmu notářství. Přebírá však jen zákonné vymezení notářství a připomíná některé principy, které tuto profesi ovládají. Podobně i notáře definuje autorka pouze na základě platného práva. Doktrinální úvahy postrádám. Přístup k profesi autorka popisuje opět rekapitulací zákonných podmínek. Okrajově zmiňuje roli Notářské komory ČR (kterou však důsledně takto neoznačuje). Dále je správně připomenuta změna dikce zákona z „notářské činnosti" na „výkon notářství". Hlavním obsahem této části práce je pak popis jednotlivých typických činností výkonu notářství, přičemž autorka cituje jen jediný pramen, který je

navíc nahrazen již novějším vydáním. Vysvětlení v rámci ústní obhajoby by vyžadovala právní povaha notářské úschovy, resp. jejich jednotlivých druhů. V poznámkách o poskytování právní pomoci notářem postrádám odlišení jeho postavení od činností ostatních, byť se tak děje na jiném místě hodnocené práce (viz str. 51 an.) v jiných souvislostech. Naopak kladně hodnotím, že autorka zařadila rovněž komplexní výklady o činnostech notáře ve smyslu ustan. § 4 NŘ.

Ve čtvrté části své práce srovnává autorka notářskou profesi s dalšími právnickými profesemi, postupně pak jsou těmito srovnávanými profesemi soudce, advokát a soudní exekutor. Autorka využívá toto téma k připomenutí základních pilířů postavení srovnávaných profesí a vždy přitom zdůrazní roli profese notářské.

Nejrozsáhlejší partie hodnocené práce – její část pátá - je věnována roli notáře jako soudního komisaře v dědickém řízení, které je těžištěm jejího zadání. Některé autorkou použité pojmy nejsou přesné (zákonný notář, pravomoc soudu k notáři). Kromě solidního popisu platné právní úpravy dědického řízení je výklad autorky bohatší rovněž o úvahy nad posílením postavení notáře v dědickém řízení, zejm. v souvislosti s novelizací OSŘ provedenou zákonem č. 7/2009 Sb. V této části práce kromě toho autorka prokazuje i velmi dobrou znalost procesního režimu dědického řízení, přesvědčivě argumentuje na základě této znalosti, podepřené i dobrou znalostí judikatury (viz např. na str. 75 k otázce přípustnosti dovolání proti rozhodnutí o zastavení dědického řízení v případě zjištění nepatrného majetku a jeho vydání vypravitele pohřbu).

Další část rigorózní práce je věnována odměňování notářů (mimo případy, kdy je činný jako soudní komisař v dědickém řízení). I zde jde o kvalitní popis platného stavu, a právě proto by se měl opírat o citace příslušných předpisů, spíše než o jeden literární pramen.

Sedmá část obsahuje stručný popis postavení notářů jako soudních komisařů ve Slovenské republice. Popis je relativně stručný, avšak i tak má svůj přínos. Práci pak uzavírá stručná autorčina závěrečná poznámka.

Závěr: celkově hodnotím rigorózní práci Mgr. Hany Žižkové jako práci, která svým rozsahem, obsahem i způsobem zpracování splňuje požadavky kladené na tento druh prací a proto ji doporučuji k ústní obhajobě.

V Praze dne 30.června 2010

Doc.JUDr.Alena Macková, Ph.D.

konzultantka rigorózní práce